

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 81.

Trettende Session.

24de Møde.

Lirsdagen den 5te November Kl. 1.

(Fortfat.)

Bille (forts.): Der er gjort forskjellige Forsøg paa at løse denne Mangel; navnlig vil det være det høitærede Thing bekendt, at Kjøbenhavn's Borgerrepræsentantskab, da det sidst behandlede denne Sag, indsatte i Forslagets § 2 forskjellige Bestemmelser, hvoraf den væsentligste var den, at der istedetfor Politidirectorens Protokol skulde træde en selvstændig Forligsret, beklædt af een Dommer og een Skriver, der da med offentlig og mundtlig Forhandling skulde udøve den Politidirectorens hidtil tilkommende Myndighed. Denne § 2 har havt den Skjæbne at blive overordentlig haardt angreben fra forskjellige Sider, navnlig af Juristerne, og jeg skal villig indrømme, at § 2, som den omsider blev redigeret, lod Afskilligt tilbage at ønske. Men det maa ikke glemmes, at Sagen var kommen til Communalbestyrelsen og specielt til Borgerrepræsentanterne med den Forbring, at Reformen skulde skee paa en saadan Maade, at der ikke behøvedes nogen Forandring i den bestaaende Lovgivning. For at fyldestgjøre denne Forbring var det nødvendigt, at Borgerrepræsentationen gik denne Vej, og uagtet det er sandt, at der lader sig indvende forskjellige Ting imod Affattelsen, saa er det ogsaa sandt, at Borgerrepræsentationen, ved at sætte disse Ting ind i § 2, drev en saadan Rille ind i det hele System, at man derved maatte komme til de større Reforme. Jeg veed ikke at sige nogen større Noes om denne

§ 2 i dens Grav, end at vi vistnok væsentlig skylde den det Gode, at den høitærede Justitsminister nu er kommen med Forslaget i den Form, hvori det foreligger, og hvorved der er gjort et saa væsentligt Skridt fremad. Den vægtigste Indvending, der er fremkommen imod hiin Paragraph, findes i det Bilag til Lovudkastet, som er særskilt ombeelt, nemlig i Magistratens Skrivelse til Justitsministeriet af 10de October; men selv dette Argument, skarpsindigt som det er, berøver dog paa en Misforstaaelse, idet det jo var Tanken, at hele Politidirectorens Myndighed skulde lægges over til en saadan Forligsdommer. Men den egentlige Tanke, som Borgerrepræsentanterne ønskede at bringe frem, er fremsat i den Slutningsudtalelse, hvormed de indsendte deres Endringer til Magistraten, for at det desfra kunde gaae til Justitsministeriet. Og det forekommer mig, at denne Slutningsudtalelse indeholder saa rigtige og sunde Principer, at den saa fylbig udviker det rette Politisystem, at der vil kunne synes til den som en Rilde, hvergang der bliver Tale om ved et nyt Skridt at fuldstændiggjøre den nu begyndte Reform. Jeg skylder at udtale min store Erkjendtlighed imod den høitærede Justitsminister, fordi han saa villig er gaaet ind paa den Tanke, der er nedlagt i Borgerrepræsentanternes Erklæring, fordi han har vidst at overvinde de forskjellige juridiske, jeg vil ikke sige Fordomme, men dog i ethvert Fald Betænkkeligheder, der have kunnet stille sig op derimod, og fordi han paa en saa lojal Maade har søgt at gennemføre Tanken i denne Slutningsudtalelse fra Borgerrepræsentationen. Ikke bestomindre maa jeg dog sige til, at hvor me-